

Adam Šebek

**Strategie a možnosti hudební praxe pražských psychedelických rockových kapel za pandemie
koronaviru**

Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Adama Šebka se věnuje u nás stále populárnějšímu stylu psychedelické rockové hudby. Autor si vybral tyto skupiny v přesně ohraničeném období pandemie Covid-19, kdy kulturní život byl utlumen a ve své práci popisuje, jaké hudební strategie skupiny používaly a jak vnímaly to, že nemohou být hudebně čini před živým publikem.

Úvodem celé práce je poměrně rozsáhlý positioning, ve kterém se dozvídáme, že autor je v dané scéně insiderem, se zkoumanými hudebníky se zná a hudebníkem i sám je. Takto dává čtenáři dobře nahlédnout do perspektivy, s jakou práci píše a i to, jak práci číst.

Práce je rozdělena na tři jasně oddělené části - teoretickou, metodologickou a etnografickou. Teoretické a metodologické části není v zásadě co vytknout, autor se zde opírá o klasickou etnomuzikologickou literaturu jako je Alan P. Merriam a Kay Kaufman Shelemay. V rámci toho, že svou práci píše již po odeznění pandemie dobře do své teorie zakomponovává i podkapitulu o selektivní paměti a dobře svou teorii dokládá ihned na svých etnografických datech.

Co se týče metody autor dobře volí kvalitativní strategii výzkumu a představuje svůj vzorek. To jsou psychedelické rockové skupiny z Prahy a v zásadě takto Adam rozšiřuje bádání, které jsem začal ve své disertační práci *Soundscape pražské psychedelické kytarové scény*. Z mé práce vychází i při svém popisu toho, jak zní psychedelická hudba a co jsou její základní kameny. Co se týče vzorku pro svou práci, tak si Adam vybral čtyři kapely, které se skutečně dají nazvat "psychedelickými" a nepřekračují tento žánr do jeho případných subžánrů.

Adam ve své práci velice dobře na základě svého výzkumu mapuje to, jak skupiny nakládaly se svou situací, ať jde o streamování na sociálních sítích, studiovou praxi či tajnou koncertní činnost. Zde dobře zvládl jak etnografický přístup, tak i nevtíravou metodu při analyzování videozáznamů ze streamování koncertů. Dá se ocenit i vizuální příloha, která práci dodává určitou plasticitu. Důležitou částí jsou také rozhovory s aktéry, které prostupují celou prací a dávají dobrý vhled do toho, jak aktéři vzpomínají na pandemii covidu-19.

Co se ovšem práci dá vytknout je fakt, že autor je insider a nechal se touto svou rolí často strhnout. Text je plný emických výrazů (které jsou sice ve většině případů vysvětleny, nicméně jejich používání

nekoresponduje s tím, jak by měl akademický text v nejlepším případě vypadat) a z práce je znát, že autorovi dávalo poměrně velkou práci udělat “krok zpět” a na celou problematiku se podívat z větší dálky. Zároveň je znát, že zde neproběhla dostatečná jazyková korektura. Nicméně i přes tyto výtky jde o hodnotnou práci, který rozšiřuje naše povědomí jak o pražských hudebních světech a zároveň připomíná nelehkou pandemickou dobu a hodnotím ji mezi jedničkou a dvojkou v závislosti na obhajobě.

V Kolči dne 6.9.2023

Mgr. Oldřich Poděbradský, Ph.D.